

SZIVÁRVÁNY

2004.
DECEMBER

12

DONKÓ LÁSZLÓ KARÁCSONYI KUKUCSKA

Kicsi voltam,
kukucsáltam,
ködmönkémben,
kis kucsmámban
szép Karácsony
estelen:

mit kapok majd,
Istenem?

A sok jót
angyalka hozta,
az volt csak az
égi posta:
piros traktor,
pótkocsi,
meg egy labda,
nem kicsi!

Meglestem, mit
küld az Úr,
s azt is: mennyi
gyertya gyúl!

CSEH KATALIN KARÁCSONY

Izgatottan állunk,
Várunk, sóvárgunk,
Kisgyerekszívekbe
Résnyire belátunk.

Gyönyörű fa körül
Most mindenki örül,
Ház fölött villanás:
Egy angyal elröpül.

Száll a „Csendes éj”,
Reszket a csillagfény,
Átüt a melegség
Hófelhő-ingecskén.

**Réges-régen, 2004
évvel ezelőtt,
Betlehemben
történt... Meséld el a
Kisjézus születését
a képek alapján.**

LÁSZLÓ NOÉMI

MEGLEPETÉS

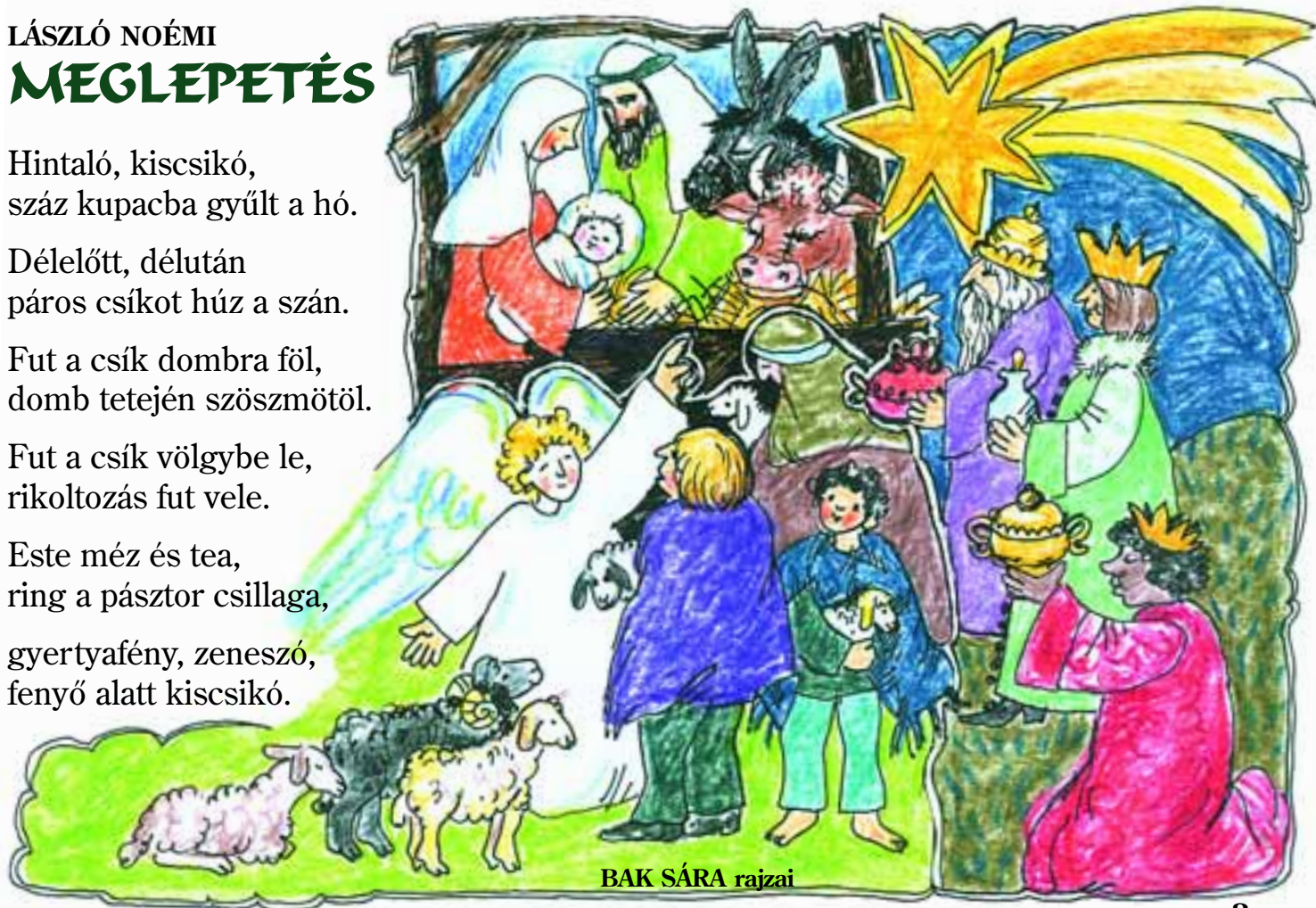
Hintaló, kiscsikó,
száz kupacba gyűlt a hó.

Délelőtt, délután
páros csíkot húz a szán.

Fut a csík dombra föl,
domb tetején szöszmötöl.

Fut a csík völgybe le,
rikoltozás fut vele.

Este méz és tea,
ring a pásztor csillaga,
gyertyafény, zeneszó,
fenyő alatt kiscsikó.

BAK SÁRA rajzai

ZELK ZOLTÁN Mikulás bácsi csizmája

A hófehér, szikrázó országúton, ami az eget összeköti a földdel, egy nagyon öreg, jóságos bácsi haladt lefelé. A hólepte fák összesúgtak mögötte:

– Viszi már a jó öreg Mikulás a sok ajándékot!

Mert bizony ő volt az, a jó gyerekek öreg barátja, aki akkorákat lépdel csizmáiban, hogy egyetlen éjszaka bejárja a világ összes városát és falvát. S akinek puttonyából sohasem fogy ki az édes-ség, jut abból minden jó gyerek cipőjébe.

Most is alig lépett hármát-négyet, már lent volt a földön, és körülnézett, hogy melyik ablakban talál gyerekcipőt. Ahogy nézdegélt, észrevette, hogy valaki alszik az utcai padon. Oda-

ment hát hozzá, hogy megnézzze, ki lehet az a szegény, aki ilyen hideg téli éjszakán az utcán húzza meg magát. Egészen föléje hajolt, és bizony majdnem elsírta magát. Megismerte az alvót. Sok-sok évvel ezelőtt cukrot és csokoládét vitt neki, s másnap még az égbe is felhallatszott, ahogy nevetett örömeiben. De ez már régen volt, s íme, most itt fekszik a hideg, decemberi éjszakában.

Nem sokáig gondolkodott Mikulás bácsi, levette puttonyát, és megtöltötte az alvó zsebeit csokoládéval és mogyoróval. Aztán piros köpönyegét is ráterítette, hogy ne fázzék, s mikor észrevette, hogy milyen rosszak a cipői, levetette mér-földjáró csizmáit, és ráhúzta a szegény ember lábára. Mezítláb ment tovább, hogy elvigye ajándékait a gyerekeknek.

S míg a jó öreg Mikulás vándorolt, az alvó ember álmodni kezdett a piros köpeny alatt. Azt álmodta, hogy ismét gyermek

lett, puha paplan alatt alszik, s cipői cukorral telerakva állnak az ablakban. S míg álmodott, a kopár fák fölėje hajoltak, és megvédték a szélétől, a csillagok pedig simogatva melegítették az arcát.

– Álmodj csak, álmodj! – susogták a fák, zizegték a csillagok. – Csak föl ne ébredj, míg ki nem tavaszodik...

Légy egyszer te is Mikulás! Tégy jót valakivel, vagy szerezz meglepetést, de titokban, hogy ne tudja meg az illető, kinek köszönheti. Írd meg nekünk is, hogyan sikerült. A három legügyesebb Mikulásnak ajándékot küldünk!

**Keresd meg a két kép közti
5 különbséget.**

DONKÓ LÁSZLÓ **A PÉK**

A pék uram
Kerek Ferenc,
a lapátján
kerek perec.
Ha éhes vagy,
vehetsz, ehetsz,
– megeheted
kerekperec!

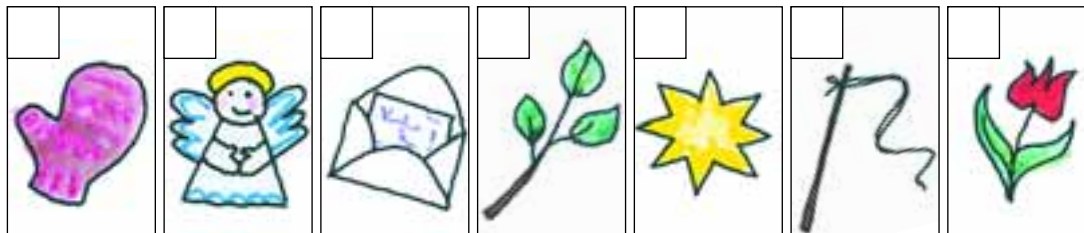
**Mesélj a pékségről: miből, miben,
mit süt a pék? Egyik finomságot
nem a pék süti. Melyiket?**

TARBAY EDE **CIPÓSÜTŐ MONDÓKA**

Parazsad süssön,
kemence,
cipót puhára,
kerekre,
lángost laposra,
veresre,
jól süss, kedves
kemence.

Piruljon benned
réteske,
fonott kalácsunk
fényesre,
huszár, pojáca,
mézeske,
jól süss, kedves
kemence.

**Karácsonykor minden anyuka süt diós, mákos, mazsolás, mézes –
mit is? Megtudod, ha beírod a rajzocskák kezdőbetűjét a kockákba.**

Vidám karácsonyi
sütkérezést
kívánunk!

MÉSZÖLY MIKLÓS **VAKAROCSKA**

Reggel volt, korán volt, kenyérsütés ideje volt. Édesanyám azért kelt föl, hogy süssön nekem egy ropogós cipót, amit majd tarisznyámba teszek, s ha járom a világot, abból eszegetek.

De nem egyet sütött, hanem hármat! „Majd a legszebbiket adom a mákomnak – gondolta –, ha megéhezik az úton, azt ropogtassa.”

A foszlós kenyértészta már javában dagadozott a kemencepárkányon, egy jókora teknőben.

Mindjárt munkához látott. Gyorsan feltúrta a rékli ujját, és elkezdte a kenyereket kiszaggatni szép egyformára. Hát gyönyörűek voltak! Egyik rangosabban gömbölyödött, mint a másik. Legvégül a teknőt kikaparta, hogy ami beléragadt, az se vesszen kárba. Abból épp egy kicsi cipó kerekedett, akkora, mint a két öklöm. Édesanyám nevetve paskolta meg:

– Ne búsulj, Vakarocska, nem lesz mostoha. Ha nem is a mákom, de majd a madarak csipegetnek belőled.

És máris perdült a sütőkemencéhez, hogy megnézzze, melegedik-e.

Melegedett bizony! Éppen ideje volt, hogy kapja a harizsálófát, és szétkotorja a parazsat.

– Úgy! Úgy! – mondogatta közben. – Bükkfaparázs jó parázs, azon sült a jó kenyér.

Szaladt szaporán a kertbe illatos káposztalevelet szedni, hogy legyen mit a kenyerek alá rakni; úgy aztán majd nem lesz hamus az aljuk.

Hát alighogy kilépett az ajtón, az egyik kenyér nagy kevélyen így szólt:

– Én növök a legnagyobbra, én sülök majd ropogósra, engem raknak tarisznyába. Úgy ám!

S büszkén kipukkantott egy hólyagot. A két másik kenyér dühösen puffogott rá:

– Úgy bugyogsz, mint a kása, te littylotty! Hősködj inkább a kemence lukjában!

Csupán Vakarocska nem szólt semmit. Nagyok dolgába ő nem kotyog bele.

Nyílt az ajtó, s jött édesanyám három akkora káposztalevéllal, mint három fodros szoknya.

Egyedül Vakarocskának kellett beérnie egy kecskerágta csücsökkel.

– Megférsz te ezen is – vigasztalta édesanyám. – Icurka cipónak picurka levél jár.

És zsupsz! – bevetette a kenyereket a sötét kemencelyukba. A három nagyot jó mélyre, hadd süljenek kedvükre. Vakarocskát meg az ajtó mellé, egy kicsi fészekbe – ott talán majd nem ég feketére.

Nagy csend volt a kemencében, rettentő meleg. Vöröslött a bükkfaparázs, dagadoztak a kenyerek, majd kidurrantak az igyekezettől. Különösen a kevélykedő nem fért a bőrében.

– Látjátok, hogy növök? Mindjárt a fejetekre ülök.

És fújta, fújta magát fölfelé, mintha a kemence búbját akarná elérni.

No de a többi se volt rest! Tiporták egymást, s már nem is a káposztalevélen hempergetek, hanem a fekete hamuban.

Vakarocska rémulten kucorgott a fészében, szusszanni se mert, nemhogy megmozdulni. Hisz milyen kicsike volt, egyből szétlapították volna.

Hát amint ott kucorgott, egyszer csak egy rettentő rottyanás hallatszott. A kevélykedő kenyér szétrepedt, még az irigykedő szomszédait is telefröcskölte.

Édesanyám nem akart hinni a szemének.

– Teremtő atyám! – kiáltotta. – Hát ezekkel mi történt? Csúfabb kenyereket sose láttam! Ilyet nem adhatok a mákomnak!

Végül aztán Vakarocskát is a kezébe vette, s akkor egyszeriben felderült az arca. Az bizony olyan ropogósra sült, hogy öröm volt ránézni. Még egy formás gyürkét is dudorított a háta közepén.

Édesanyám megcsókolta a kis cipót, és

SZABÓ ZELMIRA rajzai

azon melegen kendőbe csavarta.

– Vakarocska szép cipó, te leszel az útravaló!

És úgy lett. Vakarocskát raktam a tarisnyámba, avval vágtam neki a világnak, s ha megéhezem, azóta is abból eszegetek. Ha eljöttök hozzám vendégségbe, titeket is megkínállak.

*

**Melyik szereplőre illik a közmondás:
Sokat akar a szarka, de nem bírja a farka.
Csúnya az, ki magát dicséri.
A kenyér jó útitárs.
Kicsiből lesz a nagy.**

SCHMIDT EGON

KARÁCSONY AZ ERDŐBEN

Az erdei tisztás közepén
egy kisebb fenyőfa állt, ala-

MÜLLER KATI rajza

csony ágait még a gyerekek is elérték. Kati és Laci térdig érő hóban törtetett odaig. Egy kosárból sorra szedték elő az erdei állatoknak szánt ajándékokat. Volt ott drótra fűzött dió, magokkal teli napraforgótányér, piros alma. Még madárkalácsot is készítettek olvasztott faggyúból és magokból. Kati adogatta, Laci akasztgatta az ágakra őket. Jutott a sok ajándékból a fa minden oldalára.

– Írjunk üzenetet a hóba! – szolt Kati.

Laci ágacskát keresett, és csupa nagy betűvel a hóra írta: **BOLDOG KARÁCSONYT!**

Másnap alig akartak hinni a szemüknek, olyan nagy nyüzsgés volt a feldíszített

fenyőfa körül. Sárga mellényes cinegék csipegették a diót, a tarka harkály csőrében jókora faggyúdarabbal éppen elrepült, a csuszka buzgón hordta egy faodúba a napraforgószemeket. A legfelső ágon két mókus egy szép piros almán addig-addig veszekedett, míg az alma

FORRÓ ÁGNES rajza

**Készítetek ti is madár-
karácsonyfát az óvoda,
az iskola udvarán!**

egyszerre csak potty, a hóba hullott. El is merült nyomban, és a mókusok csalódott arccal néztek utána.

Amikor a gyerekek a fa alá értek, a madarak kicsit odébb húzódtak, és a szomszédos fákon várták az újabb ajándékokat. Ott volt a feketerigó, a vörösbegy, sok szécske, zöldikék, meggyvágók, csízek, és ki győzné felsorolni valamennyit. Kati megkeverte a hóba hullott almát, feltette a fára, aztán újabb ajándékokat aggattak az ágakra.

Közben nagy pelyhekben hullott a hó. A gyerekek úgy érezték, még soha nem volt ilyen szép a Karácsonyuk.

Ki jött vendégségbe az erdei karácsonyfához? Felismered a nyomokat?

Gyertek Betlehembe!

Ó, te áldott Jut-ka asszony, kelj fel az ágyadból,
szol-gá-i-dat, le-á-nyi-dat keltsd fel az á-gyuk-ból!

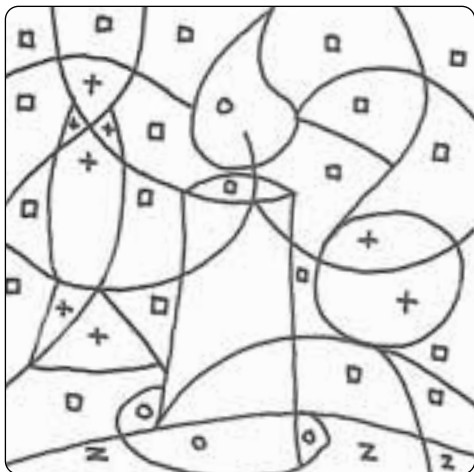

Si-es-se-nek tú-rós, mákos, szilvás lepényt süt-ni,

ha a-kar-nak velünk együtt Bet-le-hem-be jönni.

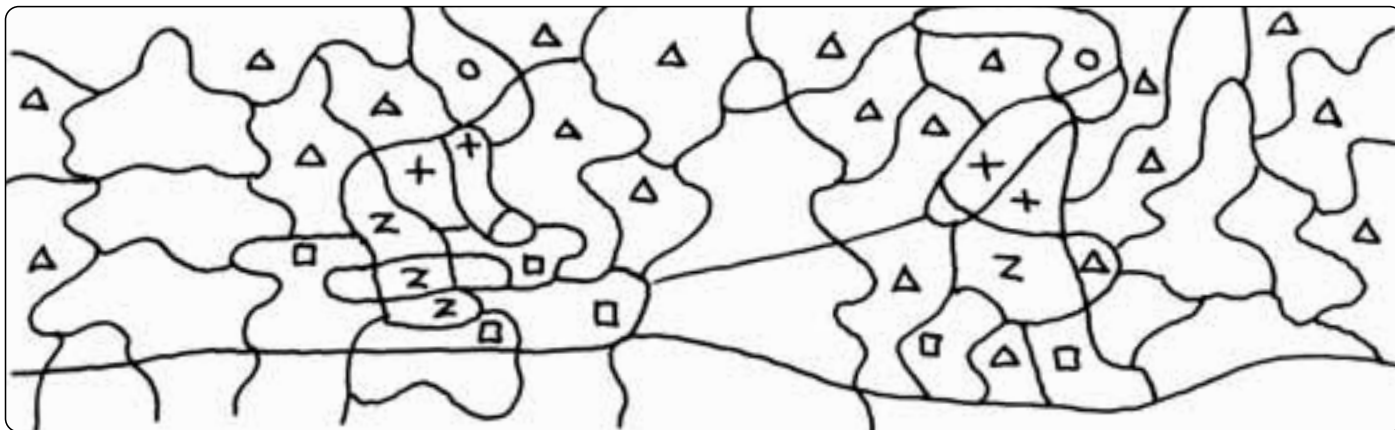
A gyerekek kézen fogva körbe járnak. Jutka asszony közepén áll, az első sor után választ egy szolgát, aki az ének végéig gyorsan felveszi magára (nyakába akasztva, hátul megkötve) a kör közepére, kisszékre előkészített kötényt. Ha sikerül, a következő körben ő lesz a gazdasszony, ő választ szolgát. Ha nem, visszaáll a körbe, és a korábbi gazdasszony új szolgát választ.

□ ○ + △ Z
BARNÁ PIROS SÁRGA KÉK ZÖLD

Sok jó Szivárvány-olvasó kis helyen elfér. Ötven gyerek látogatott el szerkesztőségünkbe: a **marosvásárhelyi** Bolyai Líceum és a 18. sz. Iskola II. B osztálya. Mesélgettünk, beszélgettünk, és sok-sok rajzot, levelet vettünk át. Vízirigó kétszer fordult, míg mindet elfuvarozta Csi-pikének. Köszönjük a sok szép rajzos levelet: **Salamon Tamás**, Csíkszereda; **Papp Réka**, Nagyvárád; **Kiss Zsolt**, Tordaszentlászló; **Kocsis Dorottya Zsuzsa**, Sarmaság; **Demény Ágota**, Kolozsvár; **Bodoni Adrienn**, Margitta; **Ianoş Abigél**, Szatmárnémeti; **Szász József**, Molnár Csaba, Balavásár; **Sarkadi Balázs**, Kovászna; a **marosvásárhelyi** M. Viteazul Gimnázium I. D; a **kolozsvári** Zeneiskola II.B; a **székelyudvarhelyi** Palló Imre Művészeti Iskola II. A; a **gyergyószentmiklósi** Salamon Ernő Líceum I. A osztálya; a **margittai** II. G.; a **tekerőpataki** I.; az **érmihályfalvi** II. B; a **belényesi** I. osztály; a **sárvásári** és **marosfelfalui** óvodások.

Áldott Karácsonyt kíván barátotok, a **Szivárvány!**

TÁNCOLÓ MIKULÁS

A túlsó oldalra ragassz fehér lapot, vágd ki a Mikulás részeit. Keze, lába, szakálla cernán táncol: hátul fogd oda ragasztószalaggal.

MOLNÁR VESZPRÉMI EMŐKE

ANGYAL- VÁRÓ

Közeledett a Karácsony. Egy hópilinkes éjszakán Marci szobájában életre keltek a tárgyak. Az iskolatáska nagyot sóhajtott:

– Borzasztó, hogy nézek ki: tintafolt, vízfesték, még cipőtalpnyom is van rajtam!

Meg sem állt a fürdőkádig, fejest ugrott a vízbe, hogy lecsutakolja magát.

A csobbanásra a tizenkét szemű vízfesték felnyitotta hat szemét, megragadta a szék támlájára dobott ing ujját, s letörölte dobozarcáról a szétmázolt festéket.

A tolltartóból nagy ricsaj hallatszott. Egy-más hegyén-hátán hemperegve visongtak a színes ceruzák. A töltőtoll határozott mozdulattal félrehúzta a cipzárt, és így kiáltott:

– Nincs itt hely mindannyiunknak! – azzal a hat filctollat az íróasztal alá lökte.

A sarokban háromnapos uzsonna mocor-

gott, s ettől olyan kellemetlen szag terjengett a szobában, hogy Marci rémulten felült. Megdörzsölte a szemét, és körülnézett. Rémálom volt – gondolta, s még egy kicsit nyújtózkodott. A konyhából beszivárgott a kalács illata.

Marci a fürdőszoba felé botorkált. Itt azonban meghökkenítő kép fogadta: az iskolatáska valóban ott úszkált a kádban, s kifordított zsebeit csúfondárosan öltögette gazdájára.

– Amíg aludtál, kihoztam a szobádból egy-két dolgot – mondta anya –, beáztattam a táskádat. Nem tudom, ki fog-e menni belőle a sok folt. Egy régebbi uzsonnát is találtam – jobb nem is beszélni róla, milyen volt... – sorolta anya a szemrehányásokat.

Marci tudta, hogy mindez igaz, mégis rossz volt hallgatni anyja szavait. A szobájába somfordált, hátha anya nem megy utána. De itt sem volt nyugta, hiszen mintha rémálma valósággá vált volna: a szék karján ott a foltos ing-ujj, az írószerek az asztal alatt. Bárhova nézett, akárhova nyúlt, zűrzavar vette körül. Játsszani sem jó ilyen rendetlenségben. Megszü-

letett a nagy döntés: ki kell takarítani – borzasztó lesz, de meg kell tenni!

Azt sem tudta, hol kezdje. Összeszedte a földről a filctollakat, s szép rendet rakott a tolltartóban. Mindenkinek jutott hely. Marci nagyon elégedett lett ettől – öröm volt kinyitnia, hogy újra meg újra belepillantson. Ezután összegyűjtötte a szanaszét hagyott ruhadarabokat, egy részét a szekrénybe, a piszkosakat a mosnivalókhoz vitte. Elpakolta az íróasztalról a lomokat – el sem tudja képzelni, mennyi lomot elbír a hátán egy íróasztal – Marcié meg aztán igazán edzett volt. Kezdett már gyerekszobára hasonlítani a helyiség! Ágyvetés, játékok elpakolása, sepregetés, portörles – mindez alig több, mint fél óra alatt.

Marci pihegve leült az ágy szélére, és gyönyörködött az eredményben. Ahogy tekintete végigsuhant a játékokon, könyveken, bútorokon, mintha a tárgyak visszamosolyogtak volna:

– Jöhet már az angyalka!

FORRÓ ÁGNES rajza

Marci polcán most gyönyörű rend van.

*** Mondd el sorban, mit látsz rajta.**

*** Takard le, és próbáld emlékezetből felsorolni a játékokat, s ha ez már megy, meghatározni a helyüket is: pl. a maci a felső polcon a negyedik.**

ZÁGONI BALÁZS

Mese Túró Rudival és raháttal

Barni sohasem örült annak, ha Apa elutazott. Egyetlen dolog volt, amiért egy kicsit

mégis szerette. Az, hogy tudta: Apa haza fog jönni. Általában Apa éjszaka érkezett meg Bukarestből, Budapestről, vagy még messzebb-ről. Előző este Anyával mindig imádkoztak azért, hogy Apa jól utazzon, és minél hamarabb érjen haza. Barni azért is szokott imádkozni, hogy Apa hozzon valami finomságot onnan messziről, ahol járt, és aztán mesélje el, mivel utazott, busszal, vonattal vagy repülővel. Milyen színű volt a mozdony, hány ajtaja volt a busznak, propelleres volt-e a repülő vagy olyan, amelyik csíkot húz maga után. És aluka-vagonban jött-e, vagy olyan szép, új vonatban, amiben kis asztalok vannak, és gombnyomásra nyílik az ajtó. Ha pedig autóbusszal utazott Apa, akkor azt kérdezte meg, volt-e tévé a buszban, és a vámos bácsik kinyitották-e Apa táskáját vagy sem?

Az ágyban mindig el szokta dönteni, hogy nem alszik el, mert hallani akarja, amikor megfordul a kulcs az ajtóban, és megérkezik Apa. Aztán később arra gondol, hogy Apa csak akkor tud hazajönni, ha ő elalszik. Ilyen-

kor azt képzei, hogy ő is Apával utazik, együtt mennek mindenhova, és ő mindenütt segít Apának. Például viszi a nagy táskáját, vagy előreszalad a buszmegállóban jegyet venni. És akkor ő biztosan tudna vigyázni Apa golyóstollára meg a szemüvegére.

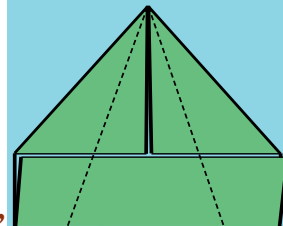
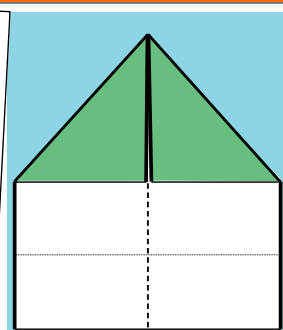
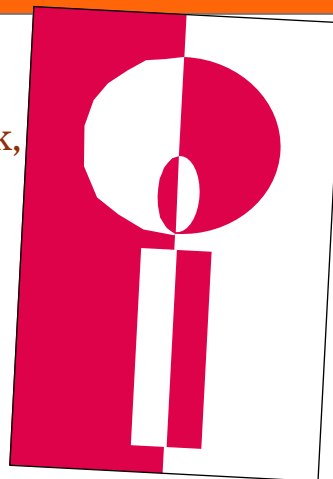
A legjobb pedig reggel, amikor felébred, és Apa már itthon van. Ilyenkor halkán kioson a konyhába, kinyitja Apa táskáját, és belekotorászik. Ha megtalálja a rahátot, tudja, hogy Apa Bukarestben volt, ha nem talál semmit, akkor odatolja a kockás széket a hűtőszekrény elé, felmászik, és kinyitja. Persze Apa és Anya nem szabad tudja, hogy Barni már ki tudja nyitni a hűtő ajtaját. Ha a hűtőszekrényben ott áll egy rakás Túró Rudi és egy doboz finom narancslé, akkor biztos lehet abban, hogy Apa Budapestről jött haza. Ilyenkor becsukja a hűtő ajtaját, betrappol a nagyszobába, Apa és Anya közt bebújik az ágyba, a paplan alatt felkúszik, és amilyen erősen csak tudja, megöleli Apa nyakát. Ilyenkor Apa köhög, mert levegő után kapkod, aztán Anya is, és rá-

szól Barnira, hogy miért fojtogatja Apát, aki csak most jött haza a hosszú útról. De Barni nem haragszik. Csak ő tudja, hogy most egyszerre milyen sok elmaradt ölelést kell bepótolnia.

Örüljetek, örvendjetek,
E napon vígan legyetek,
Mindnyájan most vigadjunk,
Mert ma született Urunk.
Siessünk, ne késsünk,
Betlehemi istállóhoz
Induljunk!
Lórincke, Ferencke,
Vigadjál,
Andriska, sípodon
Sípoljál!

alapforma

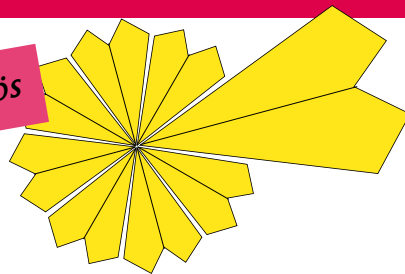
Fele világos,
fele sötét. Egy-
szerű és szép
üdvözlőkártyát,
ablakdíszet ké-
szíthettek ezzel
a játékkal. Amit
kivágtatok a szí-
nes papírból, ra-
gasszátok vele
átellenben a
fehér felületre.

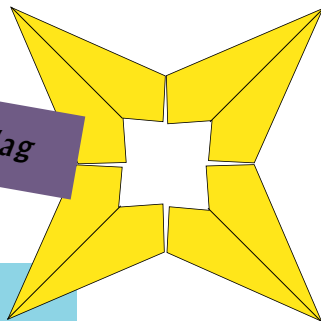
Isten Fia a jászolban,
Szénán fekszik a szalmában,
Szűz szent anyja ringatja,
Szent József takargatja.
Pásztorok, vigadjunk,
Mert született Urunk,
Kit régen vártunk.
Gyuricska, örvendezz
És dudálj!
Jancsika, sípodon
Furulyálj!

Mindenik csodaszép dísz a
túlsó oldalon levő alapformából
alakul, csak a szín, a méret és az
illesztés változik.
Ügyeskedjete!

Üstökös

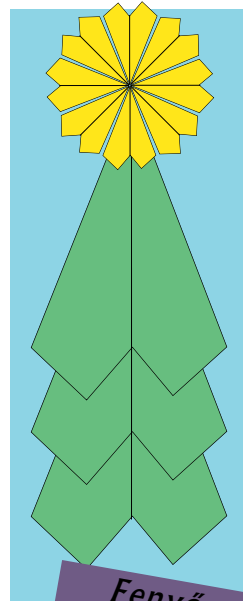

Csillag

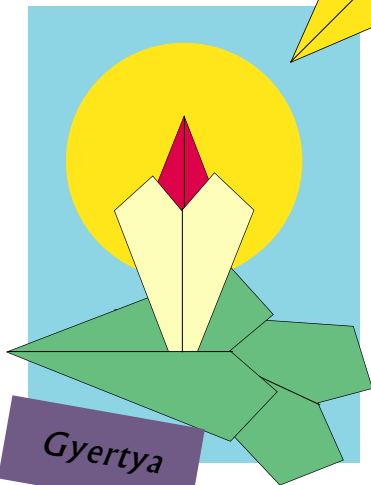

Betlehem, Betlehem,
Ragyognak a fények,
Emberek, emberek,
Egymást szeressétek,
Mert a kis Jézuska
Boldogságot hozott,
Nyissatok hát neki
Ajtót és ablakot.

Fenyő
csúcsdíszel

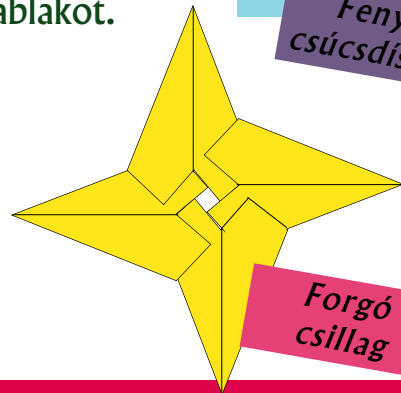
Gyertya

Adventi
koszorú

Forgó
csillag

Itt van, ránk köszöntött a tél – sőt az esztendő legszebb hónapja, december is.

Miért is mondom én az esztendő legszebb hónapjának decembert? Hiszen hideg idő járja, a nagymamák-nagypapák, apók-anyók a kályha körül érzik jól magukat, és így lesz ez még legalább két hónapon át.

Kint esik az eső, majd havaz.

Csakhogy a hónap második felében fehérbe öltözik a természet. A gyermeksereg – tudom, hisz a messzi faluból is idehallatszik a zsivajgásuk – szánkázik, sízik, korcsolyázik, hógolyózik. Igencsak jól érzik magukat.

De vajon ettől lenne az esztendő legszebb hónapja a december? Szó sincs róla! Már egy kisebb örömmünneppel kezdődik: december ötödikén este Mikulás bácsi kedves, apró ajándékokkal szerez örömet nektek: cukorkát, süteményt, finom falatokat rak ablakba kitett cipőkbe.

Ám a Mikulás szép ünnepkéje még csak a kezdet. Jön a

Poósz Beátrix, Mezőfény

Karácsony, Jézuska születésnapja. Karácsony estéjén a legtöbb házban kigyúl a gyertya a karácsonyfán, a gyermekek örvendeznek az ajándékoknak, a szülőket pedig boldoggá teszi gyermekeik öröme.

Ti is megajándékozzátok valami aprósággal, talán egy szép rajzzal szüleiteket, nagyszüleiteket, azokat, akiket szerettek. Ne feledjétek: nem az ajándék pénzben kifejezett értéke a fontos. Az örömet az okozza, hogy szeretünk, és szeretnek

bennünket, hogy együtt vagyunk, vagy távolban levő szeretteinkkel gondolunk egymásra: üdvözetet küldünk, telefonálunk. Ezért hívják a Karácsonyt a Szeretet Ünnepeének. Nem a csillogó hó teszi az esztendő legszebb ünnepévé a Karácsonyt, hanem a szeretet, amelyet Jézuska hozott nekünk, minden embernek azzal, hogy megszületett ezen a napon. Ez melegíti lelkünket akkor is, ha kint hideg van, akkor is, ha némelyeknek alig telik valamicske ajándéokra az angyaljárás ünnepén.

Így van ez az Erdőben is: minden szomszédunk bekopog egy jó szóra. A legnagyobb örömet azonban az jelenti, hogy tudjuk: ti, kis barátaink szerettek bennünket. Ezért aztán rátok gondolunk Karácsony estéjén, és nemcsak akkor.

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

**E havi lapszámunk
támogatói:**

**Vágd ki a két
bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapon
a levő rácsba,
a helyére.**

7

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXV. évfolyam. 280. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x **Ára 12000 lej**

Tél apó, Tél apó,
miért nem hull már a hó?
Kis gyerekek nem örülnek,
korcsolyázni sem mehetnek.
Tél apó, Tél apó,
Kérlek, hulljon már a hó.

Szabó Csilla, Csíkszentdomokos

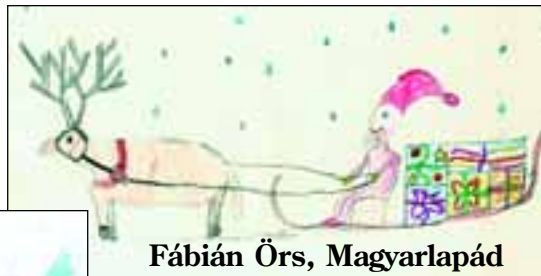
Egyszer régen, nagyon régen,
Zúgó erdő közepében
Leesett az első hó,
És útra indult Télapó.
Hátán volt a teli zsák,
Minden gyermek várta már.

Cozma Erik, Szatmárnémeti

Itt van már a Mikulás
Nagy zsákkal a hátán,
Jó gyermeket látogat,
Rosszat pedig csalogat.
Szász Ildikó, Vámosgálfalva

**Krisán Emőke,
Székelykeresztúr**

Fábián Örs, Magyarlapád

Minden gyermek örvendezik,
A Mikulás megérkezik.
Bejárja a világot,
Hoz nekünk ajándékot.

Török Lehel, Nagybánya

**Borbély Ágnes,
Székelykeresztúr**

Nagy Hanna, Varsolc

Rénszarvasok
a hegyeken
húzzák a szánt
sebesen.
A Mikulás
benne ül,
a sok csomag
házhoz kerül.

**Szász Zita,
Vámosgálfalva**

Gödri Tünde, Brassó

Kis Jézuska, megszületél,
Mindannyiunk királya lettél,
Kis szívünkbe behatoltál,
Jó volna, ha ott maradnál.

Szabó Rita, Balánbánya

Karácsonyfa, karácsonyfa,
Díszes karácsonyfa,
Gömbök vannak rajta, csillagok,
Alatta díszes csomagok.
Angyal hozza, Mikulás,
Legyél te is jó, pajtás.

**Bámbó Anna Borbála,
Marosvásárhely**

Olasz Tamás, Marosvásárhely

**Csiki Gergely,
Szentegyháza**

Karácsony este van.
Mindenki örvend és vár-
ja az angyalt, aki sok aján-
dékot hoz, és karácsony-
fát. Ezt a gyerekek na-
gyon várják. Öröm tölti
be az egész házat. Így te-
lik el karácsony estéje.

**Józsa Kincső Malvina,
Orbaitelek**

**Szárnyas csillag járt fölöttünk,
Gyalog jöttünk, mert siettünk.**

József Attila

Játékunkban 2-4 játékos lépeget-
het a betlehemi szárnyas csillag felé.
Lépőkére és dobókockára van szük-
ségetek.

Az első dobás a játékba lépés sor-
rendjét dönti el, azután annyit lépsz
előre, ahányast dobtál.

A madárkakat meg kell etet-
ned, a következő dobással csak
egyét léphetsz előre.

Az egérke megijed, s visszasa-
lad veled két lépést.

A hóember szóval tart, egy
dobásból kimaradsz.

A trombitás angyalka még egy
dobással ajándékoz meg.

A csillagos angyalka három lé-
pést előre röpít.

Vidám játékot kívánunk!

Megérkeztél!

A játék leírását
a 23. oldalon
találjátok.

Indulj!